

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2019/C 246/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

Všeobecný súd

2019/C 246/02	Kritériá pridelovania vecí do komôr	2
---------------	---	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2019/C 246/03	Vec C-723/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Judecătoria Orăştie (Rumunsko) 20. novembra 2018 — EV/Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi şi misiuni speciale — Biroul de Poliţie Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)	3
---------------	--	---

2019/C 246/04	Vec C-180/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal 26. februára 2019 (Nemecko) Amtsgericht Düsseldorf — Flightright GmbH/Eurowings GmbH	3
---------------	--	---

2019/C 246/05	Vec C-224/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia no 17 de Palma de Mallorca (Španielsko) 14. marca 2019 — CY/CaixaBank S.A.	4
---------------	--	---

2019/C 246/06	Vec C-247/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španielsko) 21. marca 2019 — HC a ID/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	6
2019/C 246/07	Vec C-259/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španielsko) 27. marca 2019 — LG a PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.	7
2019/C 246/08	Vec C-287/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 5. apríla 2019 — DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation	8
2019/C 246/09	Vec C-291/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Braşov (Rumunsko) 9. apríla 2019 — SO/TP a iní	9
2019/C 246/10	Vec C-320/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko) 19. apríla 2019 — Ingredion Germany GmbH/Spolková republika Nemecko	10
2019/C 246/11	Vec C-363/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Patent- and marknadsdomstolen (Švédsko) 7. mája 2019 — Konsumentombudsmannen/Mezina AB	11
2019/C 246/12	Vec C-379/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Bihor (Rumunsko) 14. mája 2019 — Procedimento penale a carico di IG, JH, KI, LJ	12
2019/C 246/13	Vec C-389/19 P: Odvolanie podané 20. mája 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) zo 7. marca 2019 vo veci T-837/16, Švédske kráľovstvo/Európska komisia.	13
2019/C 246/14	Vec C-394/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgicko) 21. mája 2019 — PN, QO, RP, SQ, TR/Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)	14
2019/C 246/15	Vec C-395/19: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance de Nice (Francúzsko) 22. mája 2019 — VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd	14
2019/C 246/16	Vec C-413/19: Žaloba podaná 24. mája 2019 — Európska komisia/Slovenská republika	16
Všeobecný súd		
2019/C 246/17	Vec T-222/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 23. mája 2019 — Recyclex a i./Komisia („Hospodárska súťaž — Kartely — Trh recyklácie olovených automobilových batérií — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ — Koordinácia nákupných cien — Pokuty — Bod 26 oznámenia o spolupráci z roku 2006 — Bod 37 usmernení k metóde stanovovania pokút — Neobmedzená právomoc“)	17
2019/C 246/18	Vec T-370/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 23. mája 2019 — KPN/Komisia („Hospodárska súťaž — Koncentrácie — Holandský trh so službami v oblasti televízneho vysielania a telekomunikácií — Plne funkčný spoločný podnik — Rozhodnutie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom a Dohodou o EHP — Závazky — Relevantný trh — Vertikálne účinky — Zjavne nesprávne posúdenie — Povinnosť odôvodnenia“)	18
2019/C 246/19	Vec T-269/15: Uznesenie Všeobecného súdu z 15. mája 2019 — Novartis Europharm/Komisia („Humánne lieky — Povolenie na uvedenie na trh lieku Vantobra — tobramycine — Zrušenie napadnutého aktu — Zánik predmetu konania — Zastavenie konania“)	19

2019/C 246/20	Vec T-764/15: Uznesenie Všeobecného súdu zo 17. mája 2019 — Deutsche Lufthansa/Komisia („Žaloba o neplatnosť — Štátna pomoc — Opatrenia prijaté Nemeckom v prospech letiska Frankfurt-Hahn — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za čiastočne zlučiteľnú s vnútorným trhom — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje neexistencia štátnej pomoci — Nepriama pomoc — Neexistencia osobnej dotknutosti — Neprípustnosť“)	20
2019/C 246/21	Vec T-161/16: Uznesenie Všeobecného súdu z 22. mája 2019 — Puma/EUIPO — CMS (CMS Italy) („Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu — Obrazová ochranná známka CMS Italy — Staršie obrazové medzinárodné ochranné známky zobrazujúce mačkovitú šelmu skáčucu doľava — Relatívne dôvody zamietnutia — Dobré meno starších ochranných známk — Článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009 (teraz článok 8 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2017/1001) — Dôkaz o dobrom mene — Predchádzajúce rozhodnutia EUIPO, ktorými sa konštatovalo dobré meno starších ochranných známk — Zohľadnenie týchto rozhodnutí — Povinnosť odôvodnenia — Zásada riadnej správy vecí verejných“)	21
2019/C 246/22	Vec T-262/17: Uznesenie Všeobecného súdu z 15. mája 2019 — Metrans/Komisia a INEA („Žaloba o neplatnosť — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa schvaľuje financovanie návrhov na dopravné projekty v oblasti Nástroja na prepájanie Európy (NPE) ‚Multimodálny kontajnerový terminál Paskov, fáza III‘ a ‚Intermodálny terminál Mělník, fázy 2 a 3‘ — Lehota na podanie žaloby — Začiatok plynutia — Omeškanie — Neprípustnosť“)	22
2019/C 246/23	Vec T-230/18: Uznesenie Všeobecného súdu zo 6. júna 2019 — Czarnecki/Parlament („Inštitucionálne právo — Poslanec Európskeho parlamentu — Výrok vyslovený voči inému poslancovi Parlamentu — Predčasné skončenie mandátu a funkcie podpredsedu Parlamentu — Právo na obhajobu — Zneužitie právomoci — Rovnosť zaobchádzania“)	22
2019/C 246/24	Vec T-609/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 23. mája 2019 — Fujifilm Recording Media/EUIPO — iTernity (d:ternity) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie o výmaze — Prihláška slovej ochrannej známky Európskej únie d:ternity — Staršia slovná ochranná známka iTernity — Spätvzatie návrhu na výmaz pred podaním žaloby — Obsolentnosť napadnutého rozhodnutia — Absencia záujmu na konaní — Žaloba, ktorá je čiastočne neprípustná a čiastočne zjavne bez akéhokoľvek právneho odôvodnenia“)	23
2019/C 246/25	Vec T-685/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 20. mája 2019 — Apple/EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT) („Ochranná známka Európskej Únie — Námietské konanie — Spätvzatie prihlášky — Zastavenie konania“)	24
2019/C 246/26	Vec T-715/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 20. mája 2019 — Phrenos a i./Komisia („Verejné zákazky na služby — Verejné obstarávanie — Plánovanie, príprava, propagácia a realizácia akcie ‚Európske dni rozvoja‘ — Odmietnutie ponuky uchádzača a zadanie zákazky inému uchádzačovi — Zrušenie postupu verejného obstarávania — Zánik predmetu sporu — Zastavenie konania“)	25
2019/C 246/27	Vec T-719/18: Uznesenie Všeobecného súdu zo 7. júna 2019 — Telemark plus/EUIPO (Telemarkfest) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovej ochrannej známky Európskej únie Telemarkfest — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)	25
2019/C 246/28	Vec T-254/19 R: Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 8. mája 2019 — AlpaSuri/Komisia („Predbežné opatrenie — Dovozy lám alpaka — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Neexistencia naliehavosti“)	26
2019/C 246/29	Vec T-256/19: Žaloba podaná 15. apríla 2019 — Assi/Rada	27
2019/C 246/30	Vec T-289/19: Žaloba podaná 1. mája 2019 — Arbuzov/Rada	28
2019/C 246/31	Vec T-291/19: Žaloba podaná 3. mája 2019 — Pšonka/Rada	29

2019/C 246/32	Vec T-292/19: Žaloba podaná 3. mája 2019 — Pšonka/Rada	30
2019/C 246/33	Vec T-301/19: Žaloba podaná 14. mája 2019 — PNB Banka a iní/ECB.....	31
2019/C 246/34	Vec T-309/19: Žaloba podaná 20. mája 2019 — BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (Sadia)	32
2019/C 246/35	Vec T-310/19: Žaloba podaná 20. mája 2019 — BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (SADIA).....	33
2019/C 246/36	Vec T-313/19: Žaloba podaná 22. mája 2019 — Taghani/Komisia	34
2019/C 246/37	Vec T-315/19: Žaloba podaná 22. mája 2019 — BT/Komisia	35
2019/C 246/38	Vec T-318/19: Žaloba podaná 23. mája 2019 — Thunus a i./EIB.....	36
2019/C 246/39	Vec T-320/19: Žaloba podaná 27. mája 2019 — BV/Komisia.....	37
2019/C 246/40	Vec T-322/19: Žaloba podaná 27. mája 2019 — El-Qaddafi/Rada.....	38
2019/C 246/41	Vec T-325/19: Žaloba podaná 28. mája 2019 — Cipriani/EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)	39
2019/C 246/42	Vec T-328/19: Žaloba podaná 29. mája 2019 — „Scorify“/EUIPO — Scor (SCORIFY).....	40
2019/C 246/43	Vec T-329/19: Žaloba podaná 31. mája 2019 — 12seasons/EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN)	41
2019/C 246/44	Vec T-331/19: Žaloba podaná 3. júna 2019 — Pierre Balmain/EUIPO (Zobrazenie hlavy leva obkolesenej krúžkami tvoriacimi reťaz).	42
2019/C 246/45	Vec T-332/19: Žaloba podaná 3. júna 2019 — Pierre Balmain/EUIPO (Zobrazenie hlavy leva obkolesenej krúžkami tvoriacimi reťaz).	43
2019/C 246/46	Vec T-333/19: Žaloba podaná 30. mája 2019 — Ntolas/EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES).....	44
2019/C 246/47	Vec T-335/19: Žaloba podaná 3. júna 2019 — Cantieri del Mediterraneo/Komisia.....	45
2019/C 246/48	Vec T-343/19: Žaloba podaná 7. júna 2019 — Conlance/EUIPO — LG Electronics (SONANCE)	48
2019/C 246/49	Vec T-420/18: Uznesenie Všeobecného súdu zo 6. júna 2019 — JPMorgan Chase a i./Komisia	49
2019/C 246/50	Vec T-426/18: Uznesenie Všeobecného súdu z 22. mája 2019 — Bizbike a Hartmobile/Komisia	49

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2019/C 246/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 238, 15.7.2019

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 230, 8.7.2019

Ú. v. EÚ C 220, 1.7.2019

Ú. v. EÚ C 213, 24.6.2019

Ú. v. EÚ C 206, 17.6.2019

Ú. v. EÚ C 187, 3.6.2019

Ú. v. EÚ C 182, 27.5.2019

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VŠEOBECNÝ SÚD

Kritériá pridelovania vecí do komôr

(2019/C 246/02)

Všeobecný súd na svojom plenárnom zasadnutí 3. júla 2019 stanovil v súlade s článkom 25 rokovacieho poriadku pravidiel pridelovania vecí do komôr.

Ide o tieto pravidlá:

1. Veci sa pridelujú komorám zloženým z troch sudcov čo najskôr po podaní návrhu, čím však nie je dotknuté neskoršie uplatnenie článku 28 rokovacieho poriadku.
2. Veci z oblasti verejnej služby, konkrétne veci predložené podľa článku 270 ZFEÚ a prípadne článku 50a Protokolu o štatúte Súdneho dvora Európskej únie, sa rozdeľujú medzi prvú, druhú, tretiu a štvrtú komoru v poradí, v akom boli zapísané do registra kancelárie tohto súdu.
3. Veci týkajúce sa práv duševného vlastníctva uvedené v hlave IV rokovacieho poriadku sa rozdeľujú medzi piatu, šiestu, siedmu, ôsmu, deviatu a desiatu komoru v poradí, v akom boli zapísané do registra kancelárie tohto súdu.
4. Iné veci ako tie, ktoré sú uvedené v bodoch 2 a 3 sa rozdeľujú medzi komory dvomi rôznymi spôsobmi na základe poradia, v akom boli zapísané do registra kancelárie tohto súdu:
 - veci týkajúce sa uplatňovania predpisov hospodárskej súťaže vzťahujúcich sa na podniky, predpisov štátnej pomoci a predpisov týkajúcich sa opatrení na ochranu obchodného styku,
 - všetky ostatné veci.
5. Predseda Všeobecného súdu môže rozhodnúť odchylné od striedaní uvedených v bodoch 2, 3 a 4 v záujme zohľadnenia spojitosti určitých vecí alebo s cieľom zabezpečiť vyrovnané rozdelenie pracovného zaťaženia.
6. Vzhľadom na rozhodnutie Všeobecného súdu prijaté na plenárnom zasadnutí 19. júna 2019 o pokračovaní činnosti Všeobecného súdu medzi 1. a 26. septembrom 2019 (Ú. v. EÚ C 238, 2019, s. 2), ktoré stanovuje, že rozhodnutie Všeobecného súdu z 11. mája 2016 o kritériách pridelovania vecí do komôr (Ú. v. EÚ, C 238, 2016, s. 2) sa bude naďalej uplatňovať od 1. do 26. septembra 2019, sa rozhodlo, že kritériá pridelovania vecí do komôr uvedené vyššie sa budú uplatňovať od 27. septembra 2019 do 31. augusta 2022.

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Judecătoria Orăştie (Rumunsko) 20. novembra 2018 —
EV/Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi şi misiuni speciale — Biroul de Poliţie
Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)**

(Vec C-723/18)

(2019/C 246/03)

*Jazyk konania: rumunčina***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Judecătoria Orăştie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom*Žalobca:* EV*Žalovaný:* Inspectoratul General al Poliţiei Române-Brigada Autostrăzi şi misiuni speciale — Biroul de Poliţie Autostrada A1 Râmnicu Vâlcea — Deva (IGPR)

Uznesením z 8. mája 2019 Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol, že zjavne nemá právomoc odpovedať na otázky, ktoré mu položil Judecătoria Orăştie (Rumunsko) uznesením z 5. novembra 2018.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal 26. februára 2019 (Nemecko) Amtsgericht Düsseldorf
— Flightright GmbH/Eurowings GmbH**

(Vec C-180/19)

(2019/C 246/04)

*Jazyk konania: nemčina***Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Flightright GmbH

Žalovaná: Eurowings GmbH

Prejudiciálne otázky

Má sa článok 7 ods. 1 nariadenia (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že vzdialenosť, ktorá je relevantná na účely vyplatenia náhrady, sa vypočíta na základe celkovej trasy?

Má sa teda (za predpokladu uplatniteľnosti nariadenia na dotknutý úsek) pojem „let“ vykladať v tom zmysle, že rezerváciou, pri ktorej cestujúci dosiahne cieľové miesto iba s medzipristátím, a prípadne s prestupom do iného lietadla, sa rozumie iba ten úsek, na ktorom skutočne došlo k meškaniu, alebo sa v takom prípade má pojem „let“ vykladať v tom zmysle, že na účely vzdialenosti je relevantná celková trasa z miesta prvého odletu do cieľového miesta?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia no 17 de Palma de Mallorca (Španielsko) 14. marca 2019 — CY/Caixabank S.A.

(Vec C-224/19)

(2019/C 246/05)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: CY

Žalovaná: CaixaBank S.A.

Prejudiciálne otázky

1. **Možno** vyhlásenie podmienky, podľa ktorej musí všetky výdavky na zriadenie, zmenu alebo zrušenie hypotekárneho úveru hradiť dlžník, za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, **po jej vyhlásení za neplatnú z dôvodu, že je nekalá**, vzhľadom na článok 6 ods. 1 smernice 93/13 ⁽¹⁾ **upraviť, pokiaľ ide o jeho reštitučné účinky?**

2. Možno vnútroštátnu judikatúru, ktorá stanovuje, že po vyhlásení podmienky, podľa ktorej musí všetky výdavky na zriadenie, zmenu alebo zrušenie hypotekárneho úveru hradiť dlžník, za neplatnú **treba notárske a správckové výdavky rozdeliť na polovicu medzi veriteľa a dlžníka**, vzhľadom na článok 6 ods. 1 smernice 93/13 považovať za úpravu vyhlásenia nekalej podmienky za neplatnú zo strany súdu, a preto odporuje zásade nezáväznosti zakotvenej v článku 6 ods. 1 smernice 93/13?
3. Porušuje vnútroštátna judikatúra, ktorá stanovuje, že po vyhlásení neplatnosti podmienky, podľa ktorej musí všetky výdavky na zriadenie, zmenu alebo zrušenie hypotekárneho úveru hradiť dlžník, musí dlžník uhradiť aj **výdavky na ocenenie nehnuteľnosti a daň zo zriadenia hypotéky, ktoré sú spojené s uzavretím zmluvy o úvere**, vzhľadom na článok 6 ods. 1 smernice 93/13 zásadu, že nekalá podmienka, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, nie je pre spotrebiteľa záväzná, a odporuje **skutočnosti, že dlžník musí preukázať, že mu nebolo umožnené predložiť vlastné ocenenie nehnuteľnosti**, článku 3 ods. 2 smernice 93/13?
4. Odporuje vzhľadom na článok 6 ods. 1 smernice 93/13 vnútroštátna judikatúra, ktorá stanovuje, že po vyhlásení neplatnosti podmienky, podľa ktorej musí všetky výdavky na zriadenie, zmenu alebo zrušenie hypotekárneho úveru hradiť dlžník, táto podmienka môže naďalej vyvolávať účinky vo vzťahu k dlžníkovi, ak vykoná zmeny alebo zruší hypotéku, v **tom zmysle, že musí naďalej uhrádzať výdavky spojené s takou zmenou alebo zrušením hypotéky**, [uvedenej smernici] a porušuje skutočnosť, že uvedené výdavky musí hradiť dlžník, zásadu, že nekalá podmienka, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, nie je pre spotrebiteľa záväzná?
5. Odporuje vnútroštátna judikatúra, ktorá čiastočne vylučuje reštitučný účinok vyhlásenia podmienky, podľa ktorej musí všetky výdavky na zriadenie, zmenu alebo zrušenie hypotekárneho úveru hradiť dlžník, za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, vzhľadom na článok 6 ods. 1 v spojení s článkom 7 ods. 1 smernice 93/13, odstrašujúcemu účinku voči podnikateľovi zakotvenému v článku 7 ods. 1 smernice 93/13?
6. Môže vnútroštátna judikatúra, ktorá upravuje reštitučné účinky podmienky, podľa ktorej musí všetky výdavky na zriadenie, zmenu alebo zrušenie hypotekárneho úveru hradiť dlžník, po jej vyhlásení za neplatnú, pričom sa opiera o záujem dlžníka, odporovať zásade, že podmienky, ktoré boli vyhlásené za neplatné, nemožno upravovať, stanovenej v judikatúre Súdneho dvora, a zásade nezáväznosti podľa článku 6 smernice?
7. Môže vnútroštátna judikatúra, ktorá stanovuje, že podmienka označená ako **provízia za poskytnutie úveru automaticky spĺňa požiadavku transparentnosti**, vzhľadom na článok 3 ods. 1 a 2 smernice 93/13 porušovať zásadu obrátenia dôkazného bremena stanovenú v článku 3 ods. 2 tejto smernice, keďže predajca alebo dodávateľ nemusí preukázať, že vopred informoval spotrebiteľa o tejto podmienke a že ju so spotrebiteľom individuálne dohodol?
8. Ak podľa vnútroštátnej judikatúry spotrebiteľ musí automaticky vedieť, že vyúčtovanie provízie za poskytnutie úveru je obvyklou praxou finančných inštitúcií, a preto nie je potrebné, aby veriteľ akýmkoľvek spôsobom preukázal, že podmienka bola individuálne dohodnutá, je to v rozpore s článkom 3 smernice 93/13 a s judikatúrou Súdneho dvora, alebo musí veriteľ naopak v každom prípade preukázať, že podmienka bola individuálne dohodnutá?
9. Môže vnútroštátna judikatúra, ktorá stanovuje, že podmienku **označenú ako provízia za poskytnutie úveru nemožno preskúmať, pokiaľ ide o jej nekalú povahu, na základe článku 4 ods. 2 [smernice 93/13], lebo sa týka definície hlavného predmetu zmluvy**, vzhľadom na články 3 a 4 smernice 93/13 a judikatúru Súdneho dvora odporovať uvedenej smernici, alebo naopak treba vychádzať z toho, že taká provízia za poskytnutie úveru nie je súčasťou ceny zmluvy, ale je doplnkovou odmenou, a preto musí byť vnútroštátny súd oprávnený preskúmať jej transparentnosť a/alebo obsah, aby tak mohol určiť, či je nekalá podľa vnútroštátneho práva?
10. Odporuje vzhľadom na článok 4 ods. 2 smernice 93/13, ktorý nebol prebratý prostredníctvom (2) [Ley 7/1998, de 13 de abril, sobre condiciones generales de la contratación (zákon 7/1998 z 13. apríla o všeobecných zmluvných podmienkach)] do španielskeho právneho poriadku, článku 8 smernice 93/13 skutočnosť, že španielsky súd sa odvolá na článok 4 ods. 2 tejto smernice a uplatní ho, pokiaľ také ustanovenie nebolo prebraté do španielskeho právneho poriadku na základe rozhodnutia zákonodarcu, ktorý chcel dosiahnuť úplnú úroveň ochrany pred všetkými podmienkami, ktoré môže predajca alebo dodávateľ vložiť do spotrebiteľskej zmluvy, a to aj pred podmienkami, ktoré sa dotýkajú hlavného predmetu zmluvy, aj keď boli vypracované jasne a zrozumiteľne, ak sa dospeje k záveru, že podmienka označená ako provízia za poskytnutie úveru predstavuje hlavný predmet zmluvy o úvere?

11. **Ak** podmienka označená ako provízia za poskytnutie úveru **nebola individuálne dohodnutá a finančná inštitúcia nepreukáže, že táto provízia zodpovedá skutočne poskytnutým službám a výdavkom, ktoré táto inštitúcia vynaložila, spôsobuje** uvedená podmienka vzhľadom na článok 3 ods. 1 smernice 93/13 **značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán**, pričom vnútroštátny súd ju musí vyhlásiť za neplatnú?
12. Vyplyva zo zásady nezáväznosti a zásady odstrašujúceho účinku voči predajcovi alebo dodávateľovi vzhľadom na článok 6 ods. 1 v spojení s článkom 7 ods. 1 smernice 93/13, že v konaní, v ktorom spotrebiteľ uplatní nárok na vyhlásenie nekalých podmienok, ktoré sú súčasťou spotrebiteľskej zmluvy, za neplatné, a **súd vyhlási tieto podmienky za neplatné z dôvodu, že sú nekalé, predajcovi alebo dodávateľovi** treba uložiť **povinnosť nahradiť trovy konania**, pokiaľ vnútroštátny súd vyhovie tejto žalobe o neplatnosť, bez ohľadu na konkrétne vrátenie peňažných súm, ktoré sa musí vykonať podľa rozsudku, pričom sa navyše domnieva, že hlavným žalobným návrhom je vyhlásenie podmienky za neplatnú a vrátenie peňažných súm je len vedľajším žalobným návrhom, ktorý je nerozlučne spojený s prvým uvedeným žalobným návrhom?
13. **Možno** reštitučné účinky spojené s vyhlásením podmienky, ktorá je súčasťou zmluvy uzavretej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, vzhľadom na zásadu nezáväznosti a zásadu odstrašujúceho účinku podľa smernice 93/13 (článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1) z **časového hľadiska obmedziť tým, že sa vyhovie námietke premlčania žaloby o vrátenie peňažnej sumy, hoci žaloba o určenie absolútnej neplatnosti, na základe ktorej sa určí, že podmienka je nekalá, je podľa vnútroštátnych právnych predpisov nepremlčateľná?**

(¹) Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288)

(²) Zákon 7/1998 z 13. apríla 1998 o všeobecných zmluvných podmienkach.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº6 de Ceuta (Španielsko) 21. marca 2019 — HC a ID/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Vec C-247/19)

(2019/C 246/06)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº6 de Ceuta

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: HC a ID

Žalovaná: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Prejudiciálne otázky

1. Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ⁽¹⁾, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) vo svojich rozsudkoch 44 až 49 z 23. januára 2019 stanovil ako jednoznačné kritérium pravidlo, že v spotrebiteľských zmluvách o hypotekárnom úvere je nekalá nedohodnutá podmienka, ktorá stanovuje, že všetky výdavky na poskytnutie hypotekárneho úveru má znášať dlžník, pričom jednotlivé položky uvedené v tejto nekalej podmienke, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, sa rozdelia medzi bankovú inštitúciu, ktorá vypracovala zmluvu, a spotrebiteľa, ktorý je dlžníkom, s cieľom obmedziť vrátenie súm zaplatených bez právneho dôvodu na základe uplatnenia vnútroštátnych predpisov?

Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd) podá výklad, ktorým doplní podmienku vyhlásenú za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, ak jej vypustenie a z neho vyplývajúce účinky nemajú vplyv na ďalšiu existenciu zmluvy o hypotekárnom úvere?

2. Možno sa v súvislosti s článkom 394 LEC ⁽²⁾, ktorý stanovuje kritérium objektívneho úspechu, pokiaľ ide o trovy konania, domnievať, že ak sa nekalá podmienka týkajúca sa výdavkov vyhlási za neplatnú, ale účinky tejto neplatnosti sa obmedzia na vyššie uvedené rozdelenie výdavkov, znamená to porušenie zásad efektivity a nezáväznosti vyplývajúcich z práva Európskej únie v prípade, ak sa žalobe vyhovie čiastočne, a možno sa domnievať, že to spôsobuje opačný odstrašujúci účinok, v dôsledku čoho nie sú chránené oprávnené záujmy spotrebiteľov a užívateľov?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288.

⁽²⁾ Ley de Enjuiciamiento Civil (občiansky súdny poriadok).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Španielsko) 27. marca 2019 — LG a PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Vec C-259/19)

(2019/C 246/07)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: LG a PK

Žalovaná: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Prejudiciálne otázky

Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ⁽¹⁾, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko) vo svojich rozsudkoch 44 až 49 z 23. januára 2019 stanovil ako jednoznačné kritérium pravidlo, že v spotrebiteľských zmluvách o hypotekárnom úvere je nekalá nedohodnutá podmienka, ktorá stanovuje, že všetky výdavky na poskytnutie hypotekárneho úveru má znášať dlžník, pričom jednotlivé položky uvedené v tejto nekalej podmienke, ktorá bola vyhlásená za neplatnú, sa rozdelia medzi bankovú inštitúciu, ktorá vypracovala zmluvu, a spotrebiteľa, ktorý je dlžníkom, s cieľom obmedziť vrátenie súm zaplatených bez právneho dôvodu na základe uplatnenia vnútroštátnych predpisov?

Je podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä podľa článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 tejto smernice, s cieľom zaručiť ochranu spotrebiteľov a užívateľov a podľa judikatúry [Únie] týkajúcej sa tejto smernice v súlade s právom Únie, ak Tribunal Supremo (Najvyšší súd) podá výklad, ktorým doplní podmienku vyhlásenú za neplatnú z dôvodu, že je nekalá, ak jej vypustenie a z neho vyplývajúce účinky nemajú vplyv na ďalšiu existenciu zmluvy o hypotekárnom úvere?

(¹) Ú. v. ES L 95, 1993, s. 29; Mim. vyd. 15/002, s. 288.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) 5. apríla 2019 —
DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation**

(Vec C-287/19)

(2019/C 246/08)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberster Gerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: DenizBank AG

Žalovaný: Verein für Konsumenteninformation

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 52 ods. 6 písm. a) v spojení s článkom 54 ods. 1 smernice 2015/2366/EÚ (¹) (smernica o platobných službách), podľa ktorých sa uplatní domnienka o prijatí navrhovaných zmien zmluvných podmienok používateľom platobných služieb, ak tento používateľ platobných služieb pred navrhovaným dňom nadobudnutia účinnosti zmenených podmienok poskytovateľovi platobných služieb neoznámí, že tieto zmeny neprijíma, vykladať v tom zmysle, že fikciu prijatia si možno neobmedzene dohodnúť pre akékoľvek zmluvné podmienky?
2. a) Má sa článok 4 ods. 14 smernice o platobných službách vykladať v tom zmysle, že sa funkcia NFC personalizovanej polyvalentnej bankovej karty, ktorá slúži na vykonávanie platieb nízkej hodnoty na ťarchu súvisiaceho bankového účtu, považuje za platobný nástroj?
b) V prípade kladnej odpovede na otázku 2.a):

Má sa článok 63 ods. 1 písm. b) smernice o platobných službách, ktorý upravuje výnimku pre nástroje na vykonávanie platieb nízkej hodnoty a elektronické peniaze vykladať v tom zmysle, že bezkontaktné vykonávanie platby nízkej hodnoty prostredníctvom NFC funkcie personalizovanej polyvalentnej bankovej karty sa má považovať za anonymné použitie platobného nástroja v zmysle právnej úpravy výnimky?

3. Má sa článok 63 ods. 1 písm. b) smernice o platobných službách vykladať tak, že sa poskytovateľ platobných služieb môže odvolávať na právnu úpravu výnimky len vtedy, ak platobný nástroj s ohľadom na objektívny stav techniky nie je možné zablokovať alebo ak nemožno zabrániť jeho ďalšiemu použitiu?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (Ú. v. EÚ L 337, 2015, s. 35)

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Braşov (Rumunsko) 9. apríla 2019 —
SO/TP a iní**

(Vec C-291/19)

(2019/C 246/09)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Braşov

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SO

Žalovaní: TP a iní

Prejudiciálne otázky

1. Má sa mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania (MSO), zriadený rozhodnutím Európskej komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006, považovať za akt prijatý inštitúciou Európskej únie v zmysle článku 267 ZFEÚ, ktorý môže byť predmetom výkladu Súdneho dvora?
2. Sú požiadavky uvedené v správach vypracovaných v rámci uvedeného mechanizmu per Rumunsko záväzné, najmä (ale nie len) pokiaľ ide o potrebu vykonať legislatívne zmeny, ktoré by zodpovedali záverom MSO a boli v súlade s odporúčaniami Benátskej komisie a Skupiny štátov proti korupcii Rady Európy?
3. Má sa článok 2 v spojení s článkom 4 ods. 3 ZEÚ vykladať v tom zmysle, že povinnosť Rumunska dodržiavať požiadavky stanovené v správach vypracovaných v rámci mechanizmu na zaistenie spolupráce a overovania (MSO) zriadeného rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006 (¹), predstavuje povinnosť členského štátu dodržiavať zásady právneho štátu?

4. Bráni zásada nezávislosti sudcov zakotvená v článku 19 ods. 1 druhom pododseku ZEÚ a v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, ktorej výklad poskytol Súdny dvor Európskej únie vo svojej judikatúre (rozsudok veľkej komory z 27. februára 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), zriadeniu odboru povereného vyšetrovaním trestných činov spáchaných v súdnictve v rámci prokuratúry pri Ānalta Curte de Casație și Justiție (Najvyšší kasačný súd), a to vzhľadom na spôsob menovania/odvolávania prokurátorov, ktorí uvedený odbor tvoria, na podmienky výkonu funkcie v rámci tohto odboru, ako aj na spôsob založenia právomoci, a to v súvislosti s obmedzeným počtom miest v predmetnom odbore?
5. Bráni článok 47 [druhý odsek] Charty základných práv Európskej únie, týkajúci sa práva na spravodlivý proces prostredníctvom prejednávania veci v primeranej lehote, zriadeniu odboru povereného vyšetrovaním trestných činov spáchaných v súdnictve v rámci prokuratúry pri Ānalta Curte de Casație și Justiție (Najvyšší kasačný súd), a to vzhľadom na podmienky výkonu funkcie v rámci tohto odboru, ako aj na spôsob založenia právomoci, a to v súvislosti s obmedzeným počtom miest v predmetnom odbore?

(¹) Rozhodnutie Komisie z 13. decembra 2006, ktorým sa zriaďuje mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania pokroku v Rumunsku na účely osobitných referenčných kritérií v oblastiach reformy súdnictva a boja proti korupcii (Ú. v. EÚ L 354, 2006, s. 56).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Berlin (Nemecko) 19. apríla 2019
— Ingredion Germany GmbH/Spolková republika Nemecko**

(Vec C-320/19)

(2019/C 246/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ingredion Germany GmbH

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 18 ods. 1 písm. c), ods. 2 druhý pododsek rozhodnutia Európskej komisie 2011/278/EÚ (¹) v spojení s článkom 3 písm. h), článkom 10a smernice 2003/87/ES (²) vykladať v tom zmysle, že pre nových účastníkov sa faktor využitia kapacity, ktorý je relevantný z hľadiska úrovne činnosti v súvislosti s palivom, obmedzí na nižšiu hodnotu ako 100 %?

(¹) Rozhodnutie Komisie z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej únii (Ú. v. EÚ L 130, 2011, s. 1).

(²) Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v únii, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. ES L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Patent- and marknadsdomstolen (Švédsko) 7. mája 2019 — Konsumentombudsmannen/Mezina AB

(Vec C-363/19)

(2019/C 246/11)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Patent- and marknadsdomstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Konsumentombudsmannen

Žalovaná: Mezina AB

Prejudiciálne otázky

1. Upravujú články 5 a 6 v spojení s článkom 10 ods. 1 a s článkom 28 ods. 5 nariadenia č. 1924/2006 ⁽¹⁾ dôkazné bremeno v prípade, že vnútroštátny súd určuje, či boli nepovolené zdravotné tvrdenia uvedené v situácii, v ktorej dotknuté zdravotné tvrdenia zodpovedajú tvrdeniu, o povolenie ktorého bola podaná žiadosť podľa článku 13 ods. 2 nariadenia č. 1924/2006, zatiaľ však nebolo rozhodnuté o jeho povolení či nepovolení, alebo sa dôkazné bremeno určí podľa vnútroštátneho práva?
2. Ak sa má na otázku 1 odpovedať v tom zmysle, že ustanovenia nariadenia č. 1924/2006 upravujú dôkazné bremeno, spočíva dôkazné bremeno na obchodníkovi, ktorý uvádza dotknuté zdravotné tvrdenie, alebo na orgáne, ktorý sa na vnútroštátnom súde domáha, aby bol obchodníkovi uložený zákaz pokračovať v uvádzaní tohto tvrdenia?
3. Upravujú v situácii opísanej v otázke 1 články 5 a 6 v spojení s článkom 10 ods. 1 a s článkom 28 ods. 5 nariadenia č. 1924/2006 požiadavky na dôkazy, keď vnútroštátny súd určuje, či boli uvedené nepovolené zdravotné tvrdenia, alebo sa požiadavky na dôkazy určia podľa vnútroštátneho práva?
4. Ak sa má na otázku 3 odpovedať v tom zmysle, že ustanovenia nariadenia č. 1924/2006 upravujú požiadavky na dôkazy, aké požiadavky na dôkazy sú stanovené?
5. Má na odpoveď na otázky 1 — 4 vplyv skutočnosť, že nariadenie č. 1924/2006 [vrátane článku 3 písm. a) nariadenia] a smernicu 2005/29 ⁽²⁾ je možné v konaní na vnútroštátnom súde uplatniť zároveň?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 z 20. decembra 2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách (Ú. v. EÚ L 404, 2006, s. 9).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 2005, s. 22).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Bihor (Rumunsko) 14. mája 2019 —
Procedimento penale a carico di IG, JH, KI, LJ**

(Vec C-379/19)

(2019/C 246/12)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Bihor

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

IG, JH, KI, LJ

Prejudiciálne otázky

1. Sú mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania (MSO), zriadený rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006 ⁽¹⁾, a požiadavky prednesené v správach vypracovaných v rámci tohto mechanizmu pre Rumunsko záväzné?
2. Má sa článok 2 v spojení s článkom 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii vykladať v tom zmysle, že povinnosť Rumunska dodržiavať požiadavky stanovené v správach vypracovaných v rámci mechanizmu na zaistenie spolupráce a overovania (MSO), zriadeného rozhodnutím Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006, predstavuje povinnosť členského štátu dodržiavať zásady právneho štátu, a to aj pokiaľ ide o zdržanie sa politicko-súdnej inštitúcie, akou je ústavný súd, od konania na účely výkladu zákona a stanovenia konkrétnych a záväzných podmienok, za ktorých majú sudy tento zákon uplatňovať, čo je výlučná právomoc priznaná súdnemu orgánu, ako aj na účely zavedenia nových legislatívnych ustanovení, čo je výlučná právomoc priznaná zákonodarnému orgánu? Vyžaduje právo Únie zrušenie účinkov takéhoto rozhodnutia ústavného súdu členského štátu? Bráni právo Únie ustanoveniu vnútroštátneho práva, ktorým sa upravuje disciplinárna zodpovednosť sudcu, ktorý v súvislosti s položenou prejudiciálnou otázkou upustí od uplatňovania nález Curtea Constituțională (Ústavný súd, Rumunsko)?
3. Bráni zásada nezávislosti sudcov zakotvená v článku 19 ods. 1 druhom pododseku ZEÚ a v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, v súlade s výkladom, ktorý poskytol Súdny dvor Európskej únie (rozsudok veľkej komory z 27. februára 2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), tomu, aby sa právomoc sudcov nahradila rozhodnutiami Curtea Constituțională (Ústavný súd) (nález č. 51 zo 16. februára 2016, nález č. 302 zo 4. mája 2017 a nález č. 26 zo 16. januára 2019), s tým dôsledkom, že by to viedlo k nepredvídateľnosti trestného konania (retroaktívne uplatňovanie) a k nemožnosti vykladať zákon a uplatniť ho na konkrétny prípad? Bráni právo Únie ustanoveniu vnútroštátneho práva upravujúcemu disciplinárnu zodpovednosť sudcu, ktorý v súvislosti s položenou prejudiciálnou otázkou upustí od uplatňovania nález Curtea Constituțională (Ústavný súd)?

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2006/928/ES z 13. decembra 2006, ktorým sa zriaďuje mechanizmus na zaistenie spolupráce a overovania pokroku v Rumunsku na účely osobitných referenčných kritérií v oblastiach reformy súdnictva a boja proti korupcii (Ú. v. EÚ, L 354, 2006, s. 56).

Odvolanie podané 20. mája 2019: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) zo 7. marca 2019 vo veci T-837/16, Švédske kráľovstvo/Európska komisia

(Vec C-389/19 P)

(2019/C 246/13)

Jazyk konania: švédčina

Účastníci konania

Odvolaateľka: Európska komisia (v zastúpení: R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici, G. Tolstoy, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Švédske kráľovstvo,

Dánske kráľovstvo,

Fínska republika,

Európsky parlament,

Európska chemická agentúra

Návrhy odvolaateľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu (piata komora) zo 7. marca 2019 vo veci T-837/16, Švédsko kráľovstvo/Komisia, zamietnuť žalobu v prvostupňovom konaní a uložiť Švédkemu kráľovstvu povinnosť nahradiť trovy konania, alebo subsidiárne
- vrátiť vec na ďalšie konanie Všeobecnému súdu a o trovách prvostupňového konania a odvolacieho konania rozhodnúť neskôr, a
- rozhodnúť, že dôsledky napadnutého rozhodnutia sa zachovajú.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolanie sa týka rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) zo 7. marca 2019 vo veci T-837/16. Týmto rozsudkom Všeobecný súd zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2016) 5644 final zo 7. septembra 2016 o udelení autorizácie na určité použitia sulfochrómanu olovnatého žltého a chrómanu molybdénanu síranu olovnatého červeného a zamietol návrh Komisie zachovať účinky tohto rozhodnutia, kým Komisia bude môcť opätovne preskúmať žiadosť o autorizáciu.

Komisia na podporu svojho odvolania uvádza štyri odvolacie dôvody.

Prvý odvolací dôvod: v bodoch rozsudku týkajúcich sa dôkazného štandardu, ktorý treba uplatniť pri analýze alternatív, a špecificky v bodoch 79, 81, 85, 86, 90 a 101 Všeobecný súd zjavne nesprávne uplatnil právne predpisy v súvislosti s dôkazným štandardom, ktorý sa uplatní podľa článku 60 ods. 4.

Druhý odvolací dôvod: v celej svojej argumentácii a hlavne v bodoch 86, 90 a 96 Všeobecný súd zjavne nesprávne uplatnil právne predpisy, keď vôbec nezohľadnil diskrečnú právomoc Komisie pri stanovení prahovej hodnoty pre technickú a ekonomickú realizovateľnosť v rámci analýzy alternatív podľa článku 60 ods. 4 a tým uplatnil nesprávne kritérium pri súdnom preskúmaní a zasiahol do posudzovania spoločenských, ekonomických a technických úvah, ktoré vykonáva Komisia.

Tretí odvolací dôvod: v bodoch 86, 97 a 98 Všeobecný súd zjavne nesprávne uplatnil právne predpisy v súvislosti s napadnutým rozhodnutím, po prvé keď nezohľadnil skutočnosť, že žiadna autorizácia nebola udelená na také používanie, pri ktorom nie sú vlastnosti olovnatého pigmentu nevyhnutné z hľadiska technického výkonu, a po druhé, keď popísal podmienky napadnutého rozhodnutia tak, aby ukázali, že podmienky týkajúce sa analýzy alternatív podľa článku 60 ods. 4 neboli splnené.

Štvrtý odvolací dôvod: druhý bod výroku rozsudku, v ktorom Všeobecný súd rozhodol, že účinky napadnutého rozhodnutia nemajú byť zachované, sa zakladá na zjavne nesprávnom uplatnení právnych predpisov v bode 112 rozsudku.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgicko) 21. mája 2019 — PN, QO, RP, SQ, TR/Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

(Vec C-394/19)

(2019/C 246/14)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: PN, QO, RP, SQ, TR

Žalovaný: Centre public d'action sociale d'Anderlecht (CPAS)

Prejudiciálna otázka

Majú sa zásada plnej účinnosti noriem Spoločenstva a ich ochrana, ako je definovaná v rozsudkoch Francovich a Brasserie du pêcheur, a smernica 2004/38/ES⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že vyžadujú, aby členský štát v prípade cudzinca, ktorému bolo odňaté právo na pobyt bez predchádzajúceho preskúmania primeranosti z dôvodu nesprávneho prebratia uvedenej smernice do vnútroštátneho práva, zabezpečoval v rámci svojho systému sociálnej pomoci aj iné základné potreby žiadateľa, než je jeho zdravotná starostlivosť, a to dovtedy, kým sa nerozhodne o jeho pobyte v súlade s právom Únie?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68, a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 2004, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance de Nice (Francúzsko) 22. mája 2019 — VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd

(Vec C-395/19)

(2019/C 246/15)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal d'instance de Nice

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: VT, WU

Žalovaná: easyJet Airline Co. Ltd

Prejudiciálne otázky

1. O uplatniteľnosti článku 3 ods. 2 písm. a) v prípadoch meškania letu
 - a) Vzhľadom na skutočnosť, že právo na náhradu v prípade odmietnutia nástupu do lietadla alebo zrušenia letu, stanovené v článku 7 nariadenia (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004⁽¹⁾, bolo judikatúrou rozšírené na prípady meškania letov (Súdny dvor, štvrtá komora, 19. november 2009, vec C-402/07 a C-432/07, Sturgeon), možno výslovnú podmienku o dostavení sa cestujúceho na odbavenie stanovenú v článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, uplatniteľnú len v prípade odmietnutia nástupu do lietadla, uplatňovať v rámci náhrady požadovanej cestujúcim, ktorý je poškodený z dôvodu meškania letu, a nie z dôvodu odmietnutia nástupu do lietadla?
 - b) V prípade kladnej odpovede na otázku 1a), má sa lehota najneskôr 45 minút pred uverejneným časom odletu, stanovená v článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 261/2004, vykladať v tomto prípade tak, že je to najneskôr 45 minút pred novým časom odletu meškajúceho letu, uverejneným na informačných tabuliach letiska alebo oznámeným cestujúcim?
2. O dôkaznom bremene v súvislosti s „dostavením sa na odbavenie“

V prípade kladnej odpovede na otázku 1a), teda v prípade uplatnenia článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 261/2004 na náhradu požadovanú cestujúcim, ktorý je poškodený z dôvodu meškania letu:

Sú podmienky stanovené v článku 3 ods. 2 písm. a) predbežnými podmienkami, ktoré spotrebiteľ musí splniť na účely uplatnenia nariadenia, alebo okolnosťou vylučujúcou zodpovednosť leteckej spoločnosti, ktorá jej umožňuje predložiť zoznam cestujúcich na preukázanie toho, že spotrebiteľ sa nedostavil na odbavenie, „ako je určené a v čase, ktorý vopred písomne (vrátane elektronických prostriedkov) stanovil letecký dopravca, cestovná kancelária alebo splnomocnený cestovný agent, alebo ak nie je stanovený žiadny čas, najneskôr 45 minút pred uverejneným časom odletu“, v zmysle článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, vzhľadom na technologický vývoj umožňujúci vydávanie elektronických palubných lístkov, na absenciu časovej informácie na papierových palubných lístkoch, na s tým súvisiacu absenciu akejkoľvek povinnosti fyzicky sa dostať k odbavovaciemu pultu a na skutočnosť, že len letecké spoločnosti disponujú všetkými informáciami týkajúcimi sa odbavenia cestujúcich až do ukončenia činností súvisiacich s týmto odbavením?

V prípade kladnej odpovede na otázku 1a), teda v prípade uplatnenia článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 261/2004 na náhradu požadovanú cestujúcim, ktorý je poškodený z dôvodu meškania letu:

Nesie dôkazné bremeno o účinnom dostavení sa cestujúceho na odbavenie, ktorý je navrhovateľom pred súdnym orgánom, „ako je určené a v čase, ktorý vopred písomne (vrátane elektronických prostriedkov) stanovil letecký dopravca, cestovná kancelária alebo splnomocnený cestovný agent, alebo ak nie je stanovený žiadny čas, najneskôr 45 minút pred uverejneným časom odletu“, v zmysle článku 3 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, výlučne cestujúci, vzhľadom na technologický vývoj umožňujúci vydávanie elektronických palubných lístkov, na absenciu časovej informácie na papierových palubných lístkoch, na s tým súvisiacu absenciu akejkoľvek povinnosti fyzicky sa dostať k odbavovaciemu pultu a na skutočnosť, že len letecké spoločnosti disponujú všetkými informáciami týkajúcimi sa odbavenia cestujúcich až do ukončenia činností súvisiacich s týmto odbavením?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

Žaloba podaná 24. mája 2019 — Európska komisia/Slovinská republika**(Vec C-413/19)**

(2019/C 246/16)

Jazyk konania: slovinčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Kocjan, K. Talabér-Ritz)

Žalovaná: Slovinská republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Slovinská republika tým, že obmedzila povinnosť vystaviť osvedčenie o energetickej hospodárnosti len na budovy, ktoré vlastní alebo užívajú orgány verejnej moci, si nespĺnila povinnosť, ktorá jej vyplýva z článku 13 ods. 2 smernice o energetickej hospodárnosti budov ⁽¹⁾;
- uložiť Slovenskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa článku 13 ods. 2 smernice (EÚ) 2010/31 členské štáty vyžadujú, aby sa energetický certifikát vystavil na nápadnom, pre verejnosť jasne viditeľnom mieste v prípade, ak v budove, pre ktorú bol vydaný energetický certifikát v súlade s článkom 12 ods. 1, verejnosť často navštevuje celkovú úžitkovú plochu nad 500 m². Keďže Slovinská republika stanovila túto povinnosť iba pre budovy, ktoré vlastní alebo užívajú orgány verejnej moci, Komisia sa rozhodla podať žalobu na Súdny dvor.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ z 19. mája 2010 o energetickej hospodárnosti budov (Ú. v. EÚ L 153, 2010, s. 13).

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 23. mája 2019 — Recyclex a i./Komisia

(Vec T-222/17) ⁽¹⁾

(„Hospodárska súťaž — Kartely — Trh recyklácie olovených automobilových batérií — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ — Koordinácia nákupných cien — Pokuty — Bod 26 oznámenia o spolupráci z roku 2006 — Bod 37 usmernení k metóde stanovovania pokút — Neobmedzená právomoc“)

(2019/C 246/17)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyně: Recyclex SA (Paríž, Francúzsko), Fonderie et Manufacture de Métaux SA (Brusel, Belgicko), Harz-Metall GmbH (Goslar, Nemecko) (v zastúpení: M. Wellinger, S. Reinart a K. Bongs, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: I. Rogalski, J. Szczodrowski a F. van Schaik, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zníženie pokuty uloženej žalobkyniam rozhodnutím Komisie C(2017) 900 final z 8. februára 2017 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ (vec AT.40018 — Recyklácia automobilových batérií)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. Recyclex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA a Harz-Metall GmbH sú povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 195, 19.6.2017.

Rozsudok Všeobecného súdu z 23. mája 2019 — KPN/Komisia(Vec T-370/17) ⁽¹⁾

(„Hospodárska súťaž — Koncentrácie — Holandský trh so službami v oblasti televízneho vysielania a telekomunikácií — Plne funkčný spoločný podnik — Rozhodnutie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom a Dohodou o EHP — Záväzky — Relevantný trh — Vertikálne účinky — Zjavne nesprávne posúdenie — Povinnosť odôvodnenia“)

(2019/C 246/18)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: KPN BV (Haag, Holandsko) (v zastúpení: P. van Ginneken a G. Béquet, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: H. van Vliet, G. Conte, J. Szczodrowski a F. van Schaik, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: VodafoneZiggo Group Holding BV (Amsterdam, Holandsko), Vodafone Group plc (Newbury, Spojené kráľovstvo), Liberty Global Europe Holding BV (Amsterdam) (v zastúpení: W. Knibbeler, E. Raedts a A. Pliego Selie, advokáti)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie C(2016) 5165 final z 3. augusta 2016, ktorým sa vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom a Dohodou o EHP koncentrácia, ktorej predmetom je nadobudnutie spoločnej kontroly nad plne funkčným spoločným podnikom zo strany spoločností Vodafone Group a Liberty Global Europe Holding (vec COMP/M.7978 — Vodafone — Liberty Global — Dutch JV)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietá.
2. KPN BV znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Európska komisia, VodafoneZiggo Group Holding BV, Vodafone Group plc a Liberty Global Europe Holding BV.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 249, 31.7.2017.

Uznesenie Všeobecného súdu z 15. mája 2019 — Novartis Europharm/Komisia

(Vec T-269/15) ⁽¹⁾

(„Humánne lieky — Povolenie na uvedenie na trh lieku Vantobra — tobramycine — Zrušenie napadnutého aktu — Zánik predmetu konania — Zastavenie konania“)

(2019/C 246/19)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Novartis Europharm Ltd (Camberley, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: C. Schoonderbeek, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: M. Šimerdová, A. Sipos a K. Mifsud-Bonnici, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Pari Pharma GmbH (Starnberg, Nemecko) (v zastúpení: M. Epping a W. Rehmann, advokáti)

Predmet veci

Žaloba založená na článku 263 ZFEU na neplatnosť vykonávacieho rozhodnutia Komisie C(2015) 1977 final z 18. marca 2015, o povolení na uvedenie na trh humánneho lieku Vantobra — tobramycine podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 726/2004

Výrok

1. Konanie o tejto žalobe sa zastavuje.
2. Novartis Europharm Ltd znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Európskej komisie.
3. Pari Pharma GmbH znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 279, 24.8.2015.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 17. mája 2019 — Deutsche Lufthansa/Komisia

(Vec T-764/15) ⁽¹⁾

(„Žaloba o neplatnosť — Štátna pomoc — Opatrenia prijaté Nemeckom v prospech letiska Frankfurt-Hahn — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za čiastočne zlučiteľnú s vnútorným trhom — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje neexistencia štátnej pomoci — Nepriama pomoc — Neexistencia osobnej dotknutosti — Nepripustnosť“)

(2019/C 246/20)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Deutsche Lufthansa AG (Kolín, Nemecko) (v zastúpení: A. Martin-Ehlers, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: T. Maxian Rusche, K. Herrmann a D. Recchia, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Land Rheinland-Pfalz (Allemaigne) (v zastúpení: C. Koenig, professeur)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/788 z 1. októbra 2014 o štátnej pomoci SA.32833 (2011/C) (ex 2011/NN), ktorú poskytlo Nemecko v súvislosti s mechanizmom financovania letiska Frankfurt Hahn zavedeným v rokoch 2009 až 2011 (Ú. v. EÚ L 134, 2016, s. 1)

Výrok

1. Žaloba sa zamieta.
2. Deutsche Lufthansa AG znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili Európska komisia a Land Rheinland-Pfalz.

(¹) Ú. v. EÚ C 68, 22.2.2016.

Uznesenie Všeobecného súdu z 22. mája 2019 — Puma/EUIPO — CMS (CMS Italy)

(Vec T-161/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu — Obrazová ochranná známka CMS Italy — Staršie obrazové medzinárodné ochranné známky zobrazujúce mačkovitú šelmu skáčucu doľava — Relatívne dôvody zamietnutia — Dobré meno starších ochranných znáмок — Článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009 (teraz článok 8 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2017/1001) — Dôkaz o dobrom mene — Predchádzajúce rozhodnutia EUIPO, ktorými sa konštatovalo dobré meno starších ochranných znáмок — Zohľadnenie týchto rozhodnutí — Povinnosť odôvodnenia — Zásada riadnej správy vecí verejných“)

(2019/C 246/21)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Puma SE (Herzogenaurach, Nemecko) (v zastúpení: P. González-Bueno Catalán de Ocón, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Walicka, splnomocnená zástupkyňa)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Costruzione Macchine Speciali Srl (CMS) (Alonte, Taliansko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 29. januára 2016 (vec R 229/2015-2) týkajúcej sa námietkového konania medzi Puma a Costruzione Macchine Speciali (CMS)

Výrok

1. Rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 29. januára 2016 (vec R 229/2015-2) sa zrušuje.
2. EUIPO je povinný nahradiť trovy konania vrátane trov Puma SE.

(1) Ú. v. EÚ C 222, 20.6.2016.

Uznesenie Všeobecného súdu z 15. mája 2019 — Metrans/Komisia a INEA(Vec T-262/17) ⁽¹⁾

(„Žaloba o neplatnosť — Rozhodnutie Komisie, ktorým sa schvaľuje financovanie návrhov na dopravné projekty v oblasti Nástroja na prepájanie Európy (NPE) „Multimodálny kontajnerový terminál Paskov, fáza III“ a „Intermodálny terminál Mělník, fázy 2 a 3“ — Lehota na podanie žaloby — Začiatok plynutia — Omeškanie — Nepripustnosť“)

(2019/C 246/22)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Metrans a.s. (Praha, Česká republika) (v zastúpení: A. Schwarz, advokát)

Žalované: Európska komisia (v zastúpení: J. Hottiaux a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia), Výkonná agentúra pre inovácie a siete (v zastúpení: I. Ramallo a D. Silhol, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Duron, advokát)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ jednak na zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie C (2016) 5047 final z 5. augusta 2016, ktorým sa stanovuje zoznam návrhov vybraných na poskytovanie finančnej pomoci v oblasti Nástroja na prepájanie Európy (NPE) — Odvetvie dopravy v nadväznosti na výzvy na predkladanie návrhov vyhlásené 5. novembra 2015 a založené na viacročnom pracovnom programe, pokiaľ ide o dva návrhy s názvom „Multimodálny kontajnerový terminál Paskov, fáza III“ a „Intermodálny terminál Mělník, fázy 2 a 3“ a jednak na zrušenie dvoch dohôd o grante týkajúcich sa týchto dvoch návrhov uzavretých agentúrou INEA

Výrok

1. Žaloba sa odmieta ako neprípustná.
2. Spoločnosť Metrans a.s. je povinná nahradiť okrem svojich vlastných trov konania aj trovy konania Európskej komisie a Výkonnej agentúry pre inovácie a siete (INEA).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 239, 24.7.2017.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 6. júna 2019 — Czarnecki/Parlament(Vec T-230/18) ⁽¹⁾

(„Inštitucionálne právo — Poslanec Európskeho parlamentu — Výrok vyslovený voči inému poslancovi Parlamentu — Predčasné skončenie mandátu a funkcie podpredsedu Parlamentu — Právo na obhajobu — Zneužitie právomoci — Rovnosť zaobchádzania“)

(2019/C 246/23)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Ryszard Czarnecki (Varšava, Poľsko) (v zastúpení: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: N. Görnitz, S. Seyr a S. Alonso de León, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Európskeho parlamentu zo 7. februára 2018, ktorým bol predčasne skončený mandát podpredsedu Parlamentu zastávaný žalobcom

Výrok

1. Žaloba sa zamieta.
2. Pán Ryszard Czarnecki je povinný nahradiť trovy konania vrátane trov konania o predbežných opatreniach.

(¹) Ú. v. EÚ C 231, 2.7.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 23. mája 2019 — Fujifilm Recording Media/EUIPO — iTernity (d:ternity)

(Vec T-609/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie o výmaze — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie d:ternity — Staršia slovná ochranná známka iTernity — Späťvzatie návrhu na výmaz pred podaním žaloby — Obsolentnosť napadnutého rozhodnutia — Absencia záujmu na konaní — Žaloba, ktorá je čiastočne neprípustná a čiastočne zjavne bez akéhokoľvek právneho odôvodnenia“)

(2019/C 246/24)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Fujifilm Recording Media GmbH (Kleve, Nemecko) (v zastúpení: R.-D. Härer, C. Schultze, C. Weber, H. Ranzinger a C. Gehweiler, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: M. Fischer, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: iTernity GmbH (Freiburg, Nemecko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 25. júla 2018 (vec R 2324/2017-4) týkajúcej sa konania o výmaze medzi iTernity a Fujifilm Recording Media

Výrok

1. Žaloba sa zamieta.
2. Každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 445, 10.12.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 20. mája 2019 — Apple/EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT)

(Vec T-685/18) (¹)

(„Ochranná známka Európskej Únie — Námietské konanie — Spätvzatie prihlášky — Zastavenie konania“)

(2019/C 246/25)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení: J. Olsen a P. Andreottola, solicitors)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: H. O'Neill, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL (La Hulpe, Belgicko) (v zastúpení: G. Glas, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 30. augusta 2018 (vec R 476/2018-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi spoločnosťami Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL a Apple Inc.

Výrok

1. Konanie sa zastavuje.
2. Spoločnosti Apple Inc. a Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL znášajú svoje vlastné trovy konania a každá z nich je povinná nahradiť polovicu trov konania, ktoré vznikli Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

(¹) Ú. v. EÚ C 25, 21.1.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu z 20. mája 2019 — Phrenos a i./Komisia**(Vec T-715/18) ⁽¹⁾****(„Verejné zákazky na služby — Verejné obstarávanie — Plánovanie, príprava, propagácia a realizácia akcie „Európske dni rozvoja“ — Odmietnutie ponuky uchádzača a zadanie zákazky inému uchádzačovi — Zrušenie postupu verejného obstarávania — Zánik predmetu sporu — Zastavenie konania“)**

(2019/C 246/26)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyně: Phrenos SPRL (Mont-sur-Marchienne, Belgicko), Akkanto (Watermael-Boitsfort, Belgicko) a Operational Management Solutions (Chaumont-Gistoux, Belgicko) (v zastúpení: R. Jafferali a R. van Melsen, avocats)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: A. Aresu, J. Estrada de Solà a A. Katsimerou, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Komisie z 27. novembra 2018, ktorým bola odmietnutá ponuka konzorcia tvoreného žalobcami v rámci verejného obstarávania EuropeAid/139729/DH/SER/BE týkajúceho sa plánovania, prípravy, propagácie a realizácie akcie „Európske dni rozvoja“ pre jej generálne riaditeľstvo pre medzinárodnú spoluprácu a rozvoj a táto zákazka bola zadaná inému uchádzačovi

Výrok

1. Konanie o tejto žalobe sa zastavuje.
2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania vrátane trov konania o predbežnom opatrení, s výnimkou trov konania súvisiacich s návrhom spoločnosti Pomilio Blum Srl na vstup do konania o nariadení predbežného opatrenia v postavení vedľajšieho účastníka.
3. Phrenos SPRL, Akkanto, Operational Management Solutions, Komisia a Pomilio Blum znášajú vlastné trovy konania súvisiace s návrhom spoločnosti Pomilio Blum na vstup do konania o nariadení predbežného opatrenia v postavení vedľajšieho účastníka konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 72, 25.2.2019.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 7. júna 2019 — Telemark plus/EUIPO (Telemarkfest)**(Vec T-719/18) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Európskej únie Telemarkfest — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001“)**

(2019/C 246/27)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Telemark plus eV (Altusried, Nemecko) (v zastúpení: S. Schenk, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: M. Eberl a M. Fischer, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 25. septembra 2018 (vec R 346/2018-4) týkajúcej sa prihlášky slovného označenia Telemarkfest ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok

1. Žaloba sa zamietá ako zjavne bez právneho základu.
2. Telemark plus eV je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 44, 4.2.2019.

Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 8. mája 2019 — AlpaSuri/Komisia

(Vec T-254/19 R)

(„Predbežné opatrenie — Dovozy lám alpaka — Návrh na nariadenie predbežných opatrení — Neexistencia naliehavosti“)

(2019/C 246/28)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: AlpaSuri GbR Barbara Bruns & Wolfgang Stamp (Winsen, Nemecko) (v zastúpení: U. Schrömbges, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: B. Eggers a B. Hofstötter, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článkoch 278 a 279 ZFEÚ na nariadenie predbežných opatrení umožňujúcich dovoz lám alpaka na územie Európskej únie z Kanady

Výrok

1. Návrh na nariadenie predbežných opatrení sa zamietá.
2. O trovách konania bude rozhodnuté neskôr.

Žaloba podaná 15. apríla 2019 — Assi/Rada**(Vec T-256/19)**

(2019/C 246/29)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Bashar Assi (Damask, Sýria) (v zastúpení: L. Cloquet, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Rady (SZBP) 2019/87 z 21. januára 2019 ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobcu,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2019/85 z 21. januára 2019 ⁽²⁾ v rozsahu, v akom sa týka žalobcu, a
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia skutkových okolností, keď konštatovala, že žalobca podporuje sýrsky režim a má z neho prospech, hoci takýto názor nie je vôbec podložený.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení všeobecnej zásady proporcionality a na tom, že opatrenia prijaté v napadnutých aktoch majú také účinky, že ich treba považovať za neprimerané. Ekonomické dôsledky sankcií prijatých voči žalobcovi sú ničivé a neprimerané, pokiaľ ide o cieľ, ktorý sledujú napadnuté akty.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že žalovaná neprimeraným spôsobom porušila právo vlastniť majetok a právo na prácu, keďže sporné opatrenia bránia žalobcovi v tom, aby pokojne užíval svoj majetok a vykonával svoju ekonomickú slobodu, a to v rozpore s Dodatkovým protokolom k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na zneužití právomoci. Napadnuté akty boli prijaté na účely dosiahnutia iných cieľov, než sú tie, ktoré sú v nich uvedené, pričom sú najmä zamerané na samotného žalobcu a nie na režim z dôvodov, ktoré žalobca nepozná, v dôsledku čoho predstavujú zneužitie právomoci.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia, ktorú stanovuje článok 296 ods. 2 ZFEÚ. Odôvodnenie uvedené v napadnutých aktoch je v skutočnosti čisto formálne a žalovaná ho pravdepodobne nepremyslela.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení práva na obhajobu a práva na spravodlivý proces. Žalobcovi nebolo vôbec umožnené, aby bol pred uložením reštriktívnych opatrení vypočutý, v dôsledku čoho nemohol správne vykonať svoje právo na obhajobu vrátane svojho práva na spravodlivý proces, ktoré sú zaručené v článku 6 ods. 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článku 48 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie.

(1) Vykonávacie rozhodnutie Rady (SZBP) 2019/87 z 21. januára 2019, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2013/255/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Sýrii (Ú. v. EÚ L 18I, 2019, s. 13).

(2) Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2019/85 z 21. januára 2019, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 36/2012 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Sýrii (Ú. v. EÚ L 18I, 2019, s. 4).

Žaloba podaná 1. mája 2019 — Arbuzov/Rada**(Vec T-289/19)**

(2019/C 246/30)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobca: Sergej Arbuzov (Kyjev, Ukrajina) (v zastúpení: M. Mleziva, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2019/354 zo 4. marca 2019, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2019/352 zo 4. marca 2019, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a to v rozsahu, v akom sa toto rozhodnutie a nariadenie vzťahujú na žalobcu, a
- rozhodol, že Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené žalobcom.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení práva na riadnu správu vecí verejných.

Žalobca odôvodňuje svoju žalobu okrem iného tým, že Rada Európskej únie nekonala pri prijatí rozhodnutia Rady (SZBP) 2019/354 zo 4. marca 2019 s riadnou starostlivosťou, pretože sa pred prijatím napadnutého rozhodnutia nevysporiadala s tvrdeniami žalobcu a dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré svedčia v prospech žalobcu, a vychádzala zásadne zo stručného zhrnutia Generálnej prokuratúry Ukrajiny a nepožadovala žiadne doplňujúce informácie o priebehu vyšetrovania na Ukrajine.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení vlastníckeho práva žalobcu.

Žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že obmedzenia, ktoré sú proti nemu prijaté, sú neprimerané, nadbytočné a porušujúce záruky medzinárodnoprávnej ochrany vlastníckeho práva žalobcu.

Žaloba podaná 3. mája 2019 — Pšonka/Rada**(Vec T-291/19)**

(2019/C 246/31)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobca: Viktor Pavlovič Pšonka (Kyjev, Ukrajina) (v zastúpení: M. Mleziva, advokát)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2019/354 zo 4. marca 2019, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2019/352 zo 4. marca 2019, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a to v rozsahu, v akom sa toto rozhodnutie a nariadenie vzťahujú na žalobcu, a
- rozhodol, že Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené žalobcom.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení práva na riadnu správu vecí verejných.

Žalobca odôvodňuje svoju žalobu okrem iného tým, že Rada Európskej únie nekonala pri prijatí napadnutého rozhodnutia s riadnou starostlivosťou, pretože sa pred prijatím napadnutého rozhodnutia nevysporiadala s tvrdeniami žalobcu a dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré svedčia v prospech žalobcu, a vychádzala zásadne zo stručného zhrnutia Generálnej prokuratúry Ukrajiny a nepožadovala žiadne doplňujúce informácie o priebehu vyšetrovania na Ukrajine.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení vlastníckeho práva žalobcu.

Žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že obmedzenia, ktoré sú proti nemu prijaté, sú neprimerané, nadbytočné a porušujúce záruky medzinárodnoprávnej ochrany vlastníckeho práva žalobcu.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení základných práv žalobcu, ktoré mu zaručuje Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že prijatím reštriktívnych opatrení voči nemu bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, prezumpciu nevinu, ako aj ochranu súkromného vlastníctva.

Žaloba podaná 3. mája 2019 — Pšonka/Rada**(Vec T-292/19)**

(2019/C 246/32)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania*Žalobca:* Artem Viktorovič Pšonka (Kramatorsk, Ukrajina) (v zastúpení: M. Mleziva, advokát)*Žalovaná:* Rada Európskej únie**Návrhy**

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2019/354 zo 4. marca 2019, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2019/352 zo 4. marca 2019, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a to v rozsahu, v akom sa toto rozhodnutie a nariadenie vzťahujú na žalobcu, a
- rozhodol, že Rada Európskej únie znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené žalobcom.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení práva na riadnu správu vecí verejných.

Žalobca odôvodňuje svoju žalobu okrem iného tým, že Rada Európskej únie nekonala pri prijatí napadnutého rozhodnutia s riadnou starostlivosťou, pretože sa pred prijatím napadnutého rozhodnutia nevysporiadala s tvrdeniami žalobcu a dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré svedčia v prospech žalobcu, a vychádzala zásadne zo stručného zhrnutia Generálnej prokuratúry Ukrajiny a nepožadovala žiadne doplňujúce informácie o priebehu vyšetrovania na Ukrajine.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení vlastníckeho práva žalobcu.

Žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že obmedzenia, ktoré sú proti nemu prijaté, sú neprimerané, nadbytočné a porušujúce záruky medzinárodnoprávnej ochrany vlastníckeho práva žalobcu.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení základných práv žalobcu, ktoré mu zaručuje Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Žalobca v tejto súvislosti tvrdí, že prijatím reštriktívnych opatrení voči nemu bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, prezumpciu nevinu, ako aj ochranu súkromného vlastníctva.

Žaloba podaná 14. mája 2019 — PNB Banka a iní/ECB**(Vec T-301/19)**

(2019/C 246/33)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: PNB Banka AS (Riga, Lotyšsko), CR (*), CT (*) (v zastúpení: O. Behrends a M. Kirchner, lawyers)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie ECB z 1. marca 2019 klasifikovať spoločnosť PNB Banka ako významný subjekt,
- uložil Európskej centrálnej banke povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú desať žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom predpoklade ECB, že článok 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013⁽¹⁾ sa týka rozhodnutia o klasifikácii.
 - Žalobcovia tvrdia, že článok 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 ECB len oprávňuje, aby sama vykonávala všetky relevantné právomoci príslušného vnútroštátneho orgánu. Článok 39 ods. 5 druhý pododsek nariadenia č. 468/2014⁽²⁾ nemôže meniť povahu rozhodnutia na základe článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013. Ak Všeobecný súd rozhodne, že článok 39 ods. 5 druhý pododsek nariadenia č. 468/2014 mení povahu tohto rozhodnutia, žalobcovia namietajú protiprávnosť uvedeného článku 39 ods. 5 druhého pododseku.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že ECB založila svoje rozhodnutie na nesprávnych predpokladoch o podmienkach a účele článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 a okrem toho nezohľadnila výnimočnú povahu rozhodnutia prijímaného na základe uvedeného ustanovenia.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že ECB starostlivo a nestranne neposúdila a nevyhodnotila všetky relevantné aspekty individuálneho prípadu s cieľom zistiť, či je rozhodnutie na základe článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013 nevyhnutné.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že ECB porušila niektoré základné procesné požiadavky.

(*) Údaje odstránené alebo vymazané v rámci zaistenia ochrany osobných dát a/alebo dôvernosti.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že ECB nevykonala svoju diskrečnú právomoc na základe článku 6 ods. 5 písm. b) nariadenia č. 1024/2013.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že ECB porušila zásadu proporcionality.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že ECB porušila zásadu *nemo auditor*.
8. Ôsmy žalobný dôvod založený na tom, že ECB porušila zásadu rovnakého zaobchádzania.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že ECB porušila zásady legitímnej dôvery a právnej istoty.
— Žalobcovia tvrdia, že rozhodnutie je nejasné, a preto vytvára právnu neistotu a je v rozpore s legitímnou dôverou spoločnosti PNB Banka založenou na jej predchádzajúcich kontaktoch s ECB a Komisiou pre finančné a kapitálové trhy.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že ECB porušila článok 19 nariadenia č. 1024/2013 a jeho odôvodnenie 75 a dopustila sa zneužitia právomoci.

(¹) Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63).

(²) Nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 468/2014 zo 16. apríla 2014 o rámci pre spoluprácu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu medzi Európskou centrálnou bankou, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a určenými vnútroštátnymi orgánmi (nariadenie o rámci JMD) (ECB/2014/17) (Ú. v. EÚ L 141, 2014, s. 1).

Žaloba podaná 20. mája 2019 — BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (Sadia)

(Vec T-309/19)

(2019/C 246/34)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: BRF Singapore Foods Pte Ltd (Singapur, Singapur) (v zastúpení: C. Mateu, lawyer)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Tipiak (Saint-Aignan de Grand Lieu, Francúzsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Príhlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa v konaní pred Všeobecným súdom

Dotknutá sporná ochranná známka: Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie Sadia v čiernej a bielej farbe — prihláška č. 12 084 356

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 19. marca 2019 vo veci R 1834/2018-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil Tipiak povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- Porušenie všeobecných zásad EÚ riadnej správy vecí verejných a rovnosti zaobchádzania;
- Porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001;
- Porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 20. mája 2019 — BRF Singapore Foods/EUIPO — Tipiak (SADIA)

(Vec T-310/19)

(2019/C 246/35)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: BRF Singapore Foods Pte Ltd (Singapur, Singapur) (v zastúpení: C. Mateu, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Tipiak (Saint-Aignan de Grand Lieu, Francúzsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška slovnej ochrannej známky Európskej Únie SADIA — prihláška č. 12 084 273

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 19. marca 2019 vo veci R 1857/2018-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil spoločnosti Tipiak povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie všeobecných zásad EÚ riadnej správy vecí verejných a rovnakého zaobchádzania,
- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 94 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 22. mája 2019 — Taghani/Komisia

(Vec T-313/19)

(2019/C 246/36)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Jamal Taghani (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: A. Champetier a S. Rodrigues, avocats)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil prejednávaniu žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- zrušil napadnuté rozhodnutia,

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby o neplatnosť po prvé rozhodnutia EPSO z 23. júla 2018, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o náhradu škody týkajúca sa jeho účasti na výberovom konaní EPSO/AST/111/10, a po druhé v prípade potreby rozhodnutia zo 14. februára 2019 o zamietnutí jeho sťažnosti, žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 340 druhého odseku ZFEÚ a zjavne nesprávnych posúdeniach, ktorých sa žalovaná dopustila pri preskúvaní troch podmienok vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, povinnosti starostlivosti a z toho vyplývajúcej povinnosti odôvodnenia z dôvodu, že žalovaná v napadnutých rozhodnutiach nezaujala stanovisko k vývoju sťažnosti, pokiaľ ide o dve podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie, a to existenciu pochybení a príčinnú súvislosť.

Žaloba podaná 22. mája 2019 — BT/Komisia

(Vec T-315/19)

(2019/C 246/37)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: BT (v zastúpení: J.-N. Louis, avocat)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 20. júla 2018, ktorým bolo žalobcovi odmietnuté priznanie pozostalostného dôchodku,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na protiprávnosti podmienky dĺžky trvania manželstva po dobu piatich rokov stanovenej v článku 20 prílohy VIII Služobného poriadku úradníkov Európskej Únie, a to po prvé tým, že vytvára svojvoľnú diskrimináciu medzi úradníkmi v aktívnom služobnom pomere a úradníkmi na dôchodku. Po druhé žalobca zastáva názor, že ak je kritérium minimálnej doby trvania jedného roku prijaté na účel boja proti fingovaným manželstvám, minimálna doba piatich rokov je ako taká svojvoľná, neprimeraná a nespravodlivá. Po tretie, takáto podmienka má takú povahu, že nespravodlivo vylučuje manžela alebo manželku zosnulého úradníka, s ktorým ich predsa spájali plány na spoločný život, z nároku na pozostalostný dôchodok.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 1 d Služobného poriadku úradníkov Európskej Únie.

Žaloba podaná 23. mája 2019 — Thunus a i./EIB**(Vec T-318/19)**

(2019/C 246/38)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobcovia: Vincent Thunus (Contern, Luxembursko) a 7 ďalších žalobcov (v zastúpení: L. Levi, avocat)

Žalovaná: Európska investičná banka

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil predmetnú žalobu za prípustnú a dôvodnú vrátane námietky nezákonnosti, ktorú obsahuje,
- v dôsledku toho
 - zrušil rozhodnutie uvedené vo výplatných páskach žalobcov za február 2019, ktoré stanovuje ročnú úpravu základného platu obmedzenú na 0,8 % pre rok 2019, a teda zrušenie podobných rozhodnutí uvedených v neskorších výplatných páskach,
 - teda uložil žalovanej povinnosť
 - zaplatiť z titulu náhrady majetkovej ujmy (i) zostávajúcu časť platu, ktorá zodpovedá uplatneniu ročnej úpravy pre rok 2019, teda zvýšenie o 1,2 % za obdobie od 1. januára 2019 do 31. decembra 2019; (ii) zostávajúcu časť platu, ktorá zodpovedá dôsledkom uplatnenia ročnej úpravy o 0,8 % pre rok 2019 zo sumy plátov, ktoré sa vyplácajú od januára 2019; (iii) úroky z omeškania zo zostávajúcich častí dlžných plátov až do úplného zaplatenia dlžných súm, pričom sadzba úrokov z omeškania, ktorá sa má uplatniť, sa musí vypočítať na základe sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou pre hlavné operácie refinancovania, ktorá je uplatniteľná v predmetnom období, navýšená o tri body,
- prípadne uložil žalovanej z titulu opatrení na zabezpečenie priebehu konania povinnosť predložiť tieto dokumenty, ak ich nepredloží sama:
 - rozhodnutie správnej rady EIB z 18. júla 2017 (CA/505/17),
 - správu podvýboru správnej rady pre odmeňovanie z decembra 2018,

- rozhodnutie správnej rady z 11. decembra 2018 (príloha 3 k PV/19/01),
 - rozhodnutie riadiaceho výboru z 30. januára 2019 (MC-018-ADM-20190130),
 - oznámenie riaditeľstva pre personál z 18. januára 2019 (CS-PERS/HRPLC/DIR/2019-001/ABGS),
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobcovia predkladajú jednak, pokiaľ ide o rozhodnutie správnej rady z 18. júla 2017, dva žalobné dôvody, a jednak, pokiaľ ide o rozhodnutia riadiaceho výboru z decembra 2018 a januára 2019, štyri žalobné dôvody.

Pokiaľ ide o rozhodnutie správnej rady z 18. júla 2017:

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení zásady právnej istoty.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení legitímnej dôvery a nadobudnutých práv.

Pokiaľ ide o rozhodnutia riadiaceho výboru z decembra 2018 a januára 2019:

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nedostatku právomoci autora napadnutého aktu a porušení článku 18 rokovacieho poriadku.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení procesných záruk článku 41 Charty základných práv Európskej únie.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení práva na konzultácie s kolégiom.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality.

Pokiaľ ide o návrh na náhradu ujmy, žalobcovia sa domáhajú zaplata rozdielu dlžnej odmeny, teda 1,2 % od 1. januára 2019 (vrátane dopadu tohto navýšenia na peňažné príjmy) spolu s úrokom z omeškania.

Žaloba podaná 27. mája 2019 — BV/Komisia

(Vec T-320/19)

(2019/C 246/39)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: BV (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, avocats)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie zo 17. septembra 2018, podľa ktorého mu neboli vrátené úroky z kapitálu predstavujúce jeho prevedené nároky na dôchodok,
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na neexistencii právneho základu a nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 7 ods. 6 všeobecných vykonávacích ustanovení k článku 11 ods. 2 prílohy VIII služobného poriadku, ktoré prijala Komisia.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na bezdôvodnom obohatení Únie v dôsledku pridelenia sumy, ktorá bola odpočítaná z titulu zhodnotenia kapitálu, do rozpočtu Európskej únie.

Žaloba podaná 27. mája 2019 — El-Qaddafi/Rada

(Vec T-322/19)

(2019/C 246/40)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Muscat, Omán) (v zastúpení: S. Bafadhel, barrister)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie rozhodnutie Rady (SZBP) 2017/497 z 21. marca 2017, ktorým sa vykonáva rozhodnutie (SZBP) 2015/1333 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi, v rozsahu, v akom bolo meno žalobkyne týmto rozhodnutím ponechané na zozname uvedenom v prílohách I a III k rozhodnutiu Rady 2015/1333/SZBP z 31. júla 2015 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi,

- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/489 z 21. marca 2017, ktorým sa vykonáva článok 21 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2016/44 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi, v rozsahu, v akom bolo meno žalobkyne týmto rozhodnutím ponechané na zozname uvedenom v prílohe II nariadenia Rady (EÚ) 2016/44 z 18. januára o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na situáciu v Líbyi a
- zaviazal Radu Európskej únie na náhradu trov konania vynaložených v konaní pred Všeobecným súdom v súlade s Rokovacím poriadkom Všeobecného súdu.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Rada Európskej únie nekonala v primeranej lehote pri oznamovaní sporných opatrení žalobkyňi. To predstavuje porušenie základnej procesnej požiadavky spojenej s účinnou súdnou ochranou, v dôsledku čoho vznikla žalobkyňi ujma.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že rozhodnutie Rady o opätovnom zaradení žalobkyne do zoznamu sa zakladalo na tých istých dôvodoch, ako to bolo v prípade obmedzujúcich opatrení, ktoré boli predtým zrušené rozsudkom Všeobecného súdu z 28. marca 2017 vo veci T-681/14, a to v rozpore so zásadami *res judicata* a právnej istoty a s právom na účinnú súdnu ochranu.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že sporné akty neuvádzajú právny základ na ponechanie žalobkyne na zozname, a to napriek zásadnej zmene okolností v Líbyi. Rada nepredložila individuálne, špecifické a konkrétne dôvody pre sporné opatrenia, ktoré nie sú dôvodne založené na žiadnom dôraznom materiály.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že sporné opatrenia porušujú základné práva žalobkyne vrátane práva na zdravie, práva na rodinný život, práva vlastníť majetok a práva na obhajobu, ako sú chránené Chartou základných práv Európskej únie.

Žaloba podaná 28. mája 2019 — Cipriani/EUIPO — Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)

(Vec T-325/19)

(2019/C 246/41)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Arrigo Cipriani (Benátky, Taliansko) (v zastúpení: S. Bergia a G. Sironi, advokáti)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Hotel Cipriani Srl (Benátky, Taliansko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobca

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie ARRIGO CIPRIANI — prihláška č. 14 063 838

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 25. marca 2019 vo veci R 406/2018-4

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zamietol námietky spoločnosti Hotel Cipriani s.r.l. alebo vrátil vec EUIPO, aby o nej rozhodol v súlade s rozsudkom;
- uložil povinnosť nahradiť všetky trovy konania vynaložené žalobcom, vrátane trov konania, ktoré vznikli v predchádzajúcich fázach pred EUIPO.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001;
- porušenie článku 18 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001;
- porušenie článku 47 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001,
- porušenie článku 10 ods. 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625.

Žaloba podaná 29. mája 2019 — „Scorify“/EUIPO — Scor (SCORIFY)

(Vec T-328/19)

(2019/C 246/42)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: „Scorify“ UAB (Vilnius, Litva) (v zastúpení: V. Viešūnaitė, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Scor SE (Paríž, Francúzsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Príhlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa pred odvolacím senátom

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie v červenej, bielej a tmavomodrej farbe SCORIFY — prihláška č. 16 214 521

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 26. marca 2019 vo veci R 1639/2018-4

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zväzil žalobné návrhy žalobkyne a ich odôvodnenie a zmenil rozhodnutie odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo tak, že by rozhodol, že odvolanie žalobkyne predložené odvolaciemu senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo bolo odôvodnené a teda námietka mala byť zamietnutá,
- uložil ďalšiemu účastníkovi znášať trovy konania, ktoré vznikli žalobkyňi, v zmysle článkov 134, 139, 140, 190 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 31. mája 2019 — 12seasons/EUIPO — Société Immobilière et Mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN)

(Vec T-329/19)

(2019/C 246/43)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: 12seasons GmbH (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: M. Gail, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Société Immobilière et Mobilière de Montagny (Roanne, Francúzsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Európskej únie BE EDGY BERLIN — ochranná známka Európskej únie č. 15 981 921

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 19. marca 2019 vo veci R 1522/2018-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 60 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 3. júna 2019 — Pierre Balmain/EUIPO (Zobrazenie hlavy leva obkolesenej krúžkami tvoriacimi reťaz)

(Vec T-331/19)

(2019/C 246/44)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Pierre Balmain SAS (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: J. Iglesias Monravá, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie (Zobrazenie hlavy leva obkolesenej krúžkami tvoriacimi reťaz) — prihláška č. 17 515 099

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 21. marca 2019 vo veci R 1223/2018-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,

- povolil zápis ochrannej známky Európskej únie č. 17 515 099 pre tovary v triedach 14 a 26, ktoré boli zamietnuté,
- uložil povinnosť nahradiť trovy konania účastníkom konania, ktorí budú v konaní vystupovať proti tejto žalobe.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a článku 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.

Žaloba podaná 3. júna 2019 — Pierre Balmain/EUIPO (Zobrazenie hlavy leva obkolesenej krúžkami tvoriacimi reťaz)

(Vec T-332/19)

(2019/C 246/45)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Pierre Balmain SAS (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: J. Iglesias Monravá, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie (Zobrazenie hlavy leva obkolesenej krúžkami tvoriacimi reťaz) — prihláška č. 17 515 115

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 21. marca 2019 vo veci R 1224/2018-5

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- povolil zápis ochrannej známky Európskej únie č. 17 515 115 pre tovary v triedach 14 a 26, ktoré boli zamietnuté,
- uložil povinnosť nahradiť trovy konania účastníkom konania, ktorí budú v konaní vystupovať proti tejto žalobe.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a článku 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/1001.
-

Žaloba podaná 30. mája 2019 — Ntolas/EUIPO — General Nutrition Investment (GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES)

(Vec T-333/19)

(2019/C 246/46)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Christos Ntolas (Wuppertal, Nemecko) (v zastúpení: C. Renger, lawyer)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: General Nutrition Investment Co. (Wilmington, Delaware, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobca.

Dotknutá sporná ochranná známka: Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie GN GENETIC NUTRITION LABORATORIES — prihláška č. 13 116 678.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 11. marca 2019 vo veci R 1343/2017-5.

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zamietol námietku,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.
-

Žaloba podaná 3. júna 2019 — Cantieri del Mediterraneo/Komisia**(Vec T-335/19)**

(2019/C 246/47)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania*Žalobkyňa:* Cantieri del Mediterraneo SpA (Neapol, Taliansko) (v zastúpení: F. Munari a L. Calzolari, advokáti)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy**

— Žalobkyňa navrhuje zrušenie článku 1 napadnutého rozhodnutia na základe článkov 263 a nasl. ZFEÚ

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba bola podaná proti rozhodnutiu Komisie z 20. septembra 2018 C(2018) 6037 final o štátnej pomoci SA.36112 (2016/C) (ex 2015/NN), ktorú poskytlo Taliansko prístavnému orgánu mesta Neapol a spoločnosti Cantieri del Mediterraneo, S.p.A. (ďalej len „rozhodnutie Komisie“).

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza deväť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článkov 41, 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie a zásady riadnej správy vecí verejných, zásady rovnosti zaobchádzania, zásady zákazu diskriminácie, ako aj zásady kontradiktórnosti, na nedostatku odôvodnenia a porušení článku 296 ZFEÚ.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že rozhodnutie Komisie bolo prijaté v rámci konania, v ktorom neboli zaručené práva CAMED na obhajobu, ktorá na rozdiel od tvrdenia sťažovateľa, nebola na pojednávaní vypočutá, a že
 - rozhodnutie Komisie bolo prijaté po ukončení konania, v ktorom nebola zaručená rovnosť medzi sťažovateľom a príjemcom údajnej pomoci („rovnosť zbraní“).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, zásad právnej istoty a účinnej súdnej ochrany v dôsledku neoprávneného zrušenia rozhodnutia prijatého v roku 2006 ukončiť konanie týkajúce sa toho istého opatrenia, ktoré sa v rozhodnutí Komisie po viac ako desiatich rokoch považuje za pomoc.
 - Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že rozhodnutie Komisie malo vyhlásiť protiprávnosť zrušenia rozhodnutia prijatého v roku 2006 ukončiť konanie týkajúce sa toho istého štátneho opatrenia a malo určiť, že takéto ukončenie konania bráni tomu, aby sa preskúmala povaha pomoci a jej nezlučiteľnosť s vnútorným trhom, a že

- rozhodnutie Komisie malo určiť, že rozhodnutie o ukončení konania vyžaduje, aby Komisia určila, že predmetné opatrenie je zákonné a v dôsledku toho bráni Komisii prijať druhé rozhodnutie, ktoré kvalifikuje odlišným spôsobom tú istú oblasť po uplynutí viac ako desiatich rokov.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ z dôvodu nesprávneho výkladu pojmu štátna pomoc tým, že v rozhodnutí Komisie bol Autorità Portuale di Napoli (Prístavný orgán v Neapoli; ďalej len „APN“) považovaný za podnik.
- Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že rozhodnutie Komisie malo určiť, že APN nie je „podnikom“ vzhľadom na skutočnosť, že podľa zákona č. 84/1994 sú všetky prístavné orgány verejné subjekty, ktoré zastupujú štát v oblasti talianskych prístavov, ktorým sú zverené úlohy riadenia a spravovania všetkého verejného majetku vo výlučnom vlastníctve štátu, a to výlučne vo verejnom záujme, že
 - rozhodnutie Komisie malo vylúčiť, aby APN vykonávalo „hospodársku činnosť“, keďže zákon č. 84/1994 zakazuje ponúkať tovary a služby na trhu, ktorý v skutočnosti neexistuje, a
 - rozhodnutie Komisie malo uznať daňovú povahu poplatku za užívanie verejného majetku v talianskom právnom poriadku a jeho predbežné určenie podľa zákona.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 345 ZFEÚ, článkov 3, 7 a 121 ZFEÚ, viacerých zásad práva EÚ (rovnosť zaobchádzania) a na zneužití právomoci.
- Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že rozhodnutie Komisie malo uviesť, že možnosť vykonať údržbu predstavuje výsadu práva vlastníť majetok a že Zmluva zaručuje právo členským štátom zachovať verejné vlastníctvo k majetku a infraštruktúram (aj) prístavu a zabezpečiť, všetky oprávnené osoby budú mať prístup k tomuto majetku a infraštruktúram, že
 - rozhodnutie Komisie nemôže horizontálne a neprimerane uplatniť tie isté pravidlá v súvislosti s údržbou infraštruktúry prístavov na situácie, ktoré nie sú porovnateľné: zjavné rozdiely, ktoré charakterizujú spôsoby správy prístavov v Únii bránia tomu, aby sa zaobchádzalo rovnakým spôsobom s výstavbou nových infraštruktúr vo výlučnom súkromnom majetku a s údržbou nescudziteľného verejného majetku členského štátu, ktorý spravuje orgány verejnej moci. Takýto prístup je nezlučiteľný so zásadou rovnosti zaobchádzania, a že
 - rozhodnutie Komisie nemôže viesť k harmonizácii rôznych organizačných modelov prístavov Únie prostredníctvom nerozlišujúceho a neprimeraného uplatnenia článku 107 ZFEÚ.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ z dôvodu nesprávneho výkladu pojmu výhoda.
- Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že rozhodnutie Komisie malo určiť, že opatrenie neznižuje náklady APN alebo CAMED, keďže žiadny podnik vo všeobecnosti neznáša náklady (a vôbec nie v celom rozsahu) za rekonštrukciu majetku, ktorý nevlastní (nemôže vlastníť) vzhľadom na to, že v Taliansku je majetok vo vlastníctve štátu (vo všetkých talianskych prístavoch) výlučne vlastnený štátom.

- rozhodnutie Komisie malo určiť, že infraštruktúry vo vlastníctve štátu boli zadané spoločnosti CAMED po transparentnom a súťaživom verejnom obstarávaní po tom, ako sa APN zaviazal, že zrekonštruuje predmetný majetok v štátnom vlastníctve. Pri verejnom obstarávaní na účely uzavretia zmluvy o správe majetku so spoločnosťou CAMED mali všetci potenciálni uchádzači možnosť získať majetok; vykonanie verejného obstarávania zabezpečuje dodržanie kritéria subjektu pôsobiaceho na trhu bez toho, aby bol úspešný uchádzač zvýhodnený.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ, zásady riadnej správy vecí verejných, práva CAMED na obhajobu a na nedostatku odôvodnenia z dôvodu nesprávneho výkladu selektívnosti.
- Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že rozhodnutie Komisie nemôže kvalifikovať opatrenie za pomoc „*ad hoc*“ a musí uplatniť tzv. „test selektívnosti“ pre opatrenia širokého rozsahu, že
 - rozhodnutie Komisie malo vylúčiť selektívnosť opatrenia z hľadiska APN, keďže všetky ostatné prístavné orgány boli rovnako zvýhodnené verejným financovaním na údržbu všetkých infraštruktúr vo vlastníctve štátu v rámci svojej územnej pôsobnosti, a že
 - rozhodnutie malo vylúčiť selektívnosť opatrenia, pokiaľ ide o CAMED, keďže všetky podniky pôsobiace na talianskom prístave (nie len v Neapole a nie len v oblasti stavby lodí) podliehajú tým istým pravidlám a platia teda ten istý poplatok ako CAMED pre infraštruktúry postavené alebo rekonštruované za verejné zdroje.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na porušení článku 3 ZEÚ a článku 7 ZFEÚ. Porušenie článkov 116 a 117 ZFEÚ. Zneužitie právomoci. Nedostatok právomoci Komisie spochybníť daňovú povahu a výšku poplatkov za užívanie verejného majetku.
- Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že rozhodnutie nemôže na základe článku 107 ZFEÚ spochybňovať výšku poplatku za užívanie verejného majetku uplatnenú Talianskom na podniky, ktoré boli držiteľmi koncesíí a ich údajný nesúlad s trhovými hodnotami, keďže v talianskom právnom poriadku je poplatok za užívanie verejného majetku poplatkom, ktorého výška je zákonom stanovená, nie je individuálne dohodnutá s jednotlivými držiteľmi koncesíí na užívanie verejného majetku a daňové režimy sú vo výlučnej právomoci členských štátov.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ZFEÚ z dôvodu neexistencie narušenia hospodárskej súťaže a ovplyvnenia obchodu. Nedostatok odôvodnenia.
- Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že rozhodnutie nemôže predpokladať existenciu dvoch požiadaviek, ktoré sa od seba odlišujú a sú kumulatívne, a že
 - rozhodnutie malo vylúčiť existenciu požiadaviek, keďže APN nepôsobí na žiadnom trhu a nemá konkurentov a CAMED nebola zvýhodnená opatrením, ktoré je len jedným z nespočetných opatrení na vykonanie všeobecného plánu, ktorý mal vplyv na všetky podniky, ktoré pôsobia v každom talianskom prístave (vrátane Neapola), nie len v oblasti stavby lodí.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 2 a 3 ZFEÚ.
- Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že rozhodnutie malo uplatniť článok 107 ods. 2 ZFEÚ, keďže údržbou boli odstránené škody spôsobené bombardovaním počas druhej svetovej vojny a zemetrasením z roku 1980, a že
 - rozhodnutie malo uplatniť článok 107 ods. 3 písm. a) a c) ZFEÚ, keďže (i) prístav v Neapole sa nachádza v znevýhodnenom regióne a (ii) verejné financovanie infraštruktúr prístavov sleduje verejný záujem, najmä preto, že suma financovania je nižšia ako stropy vymedzujúce notifikačnú povinnosť podľa GBER (General Block Exemption Regulation).

Žaloba podaná 7. júna 2019 — Conlance/EUIPO — LG Electronics (SONANCE)**(Vec T-343/19)**

(2019/C 246/48)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: nemčina***Účastníci konania***Žalobkyňa:* Conlance GmbH (Augsburg, Nemecko) (v zastúpení: A. Hayn, Rechtsanwalt)*Žalovaný:* Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)*Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom:* LG Electronics, Inc. (Soul, Južná Kórea)**Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO***Prihlasovateľ spornej ochrannej známky:* ďalší účastník konania pred odvolacím senátom*Dotknutá sporná ochranná známka:* prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie SONANCE — prihláška č. 14 589 907*Konanie pred EUIPO:* námietkové konanie*Napadnuté rozhodnutie:* rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 5. apríla 2019 vo veci R 1085/2018-1**Návrhy***Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:*

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia EUIPO z 15. mája 2018 vo veci B 2 660 572, „Conlance GmbH/LG ELECTRONICS INC.“,
- vyhovel námietke vo veci B 2 660 572, „Conlance GmbH/LG ELECTRONICS INC.“ pre všetky sporné tovary,
- zamietol prihlášku ochrannej známky Európskej únie „SONANCE“ č. 14 589 907,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov, ktoré boli vynaložené v priebehu konania pred odvolacím senátom.

V prípade, že do konania vstúpi ďalší účastník konania na podporu žalovaného:

- uložil vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov, ktoré boli vynaložené v priebehu konania pred odvolacím senátom.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001.
-

Uznesenie Všeobecného súdu zo 6. júna 2019 — JPMorgan Chase a i./Komisia**(Vec T-420/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 246/49)

Jazyk konania: angličtina

Predseda druhej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 341, 24.9.2018.

Uznesenie Všeobecného súdu z 22. mája 2019 — Bizbike a Hartmobile/Komisia**(Vec T-426/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 246/50)

Jazyk konania: angličtina

Predseda deviatej rozšírenej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 341, 24.9.2018.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK